

ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՈՐՊԵՍ ՍՈՑԻԱԼ-ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՄԻՋԱՎԱՅՐԻ ԱԶԴԵՑՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԵՐԵՎԱՅԻ ՂԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱ

ԲԱԲԱՅԱՆ Ի. Գ.

մանկավարժական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ, ՀՊՄՀ

Ընտանիքը բոլոր ժամանակներում եղել է հասարակության արժեքային համակարգի կրողը, չնայած նրան, որ պատմամշակութային յուրաքանչյուր ժամանակաշրջան իր կնիքն է դրել ընտանեկան արժեքների, սովորույթների և ավանդույթների ձևավորման և հասարակության կողմից դրանց ընկալման վրա:

Ընտանիքը հանդիսանում է սոցիալ մշակութային այն միջավայրը, որտեղ երեխան ստանում է առաջին պատկերացումները ընտանեկան արժեքների, սովորույթների և ավանդույթների մասին:

Ժամանակակից հասարակության պայմաններում ընտանեկան արժեքները կորցրել են իրենց իմաստը, ավանդույթները և սովորույթները վերափոխվել են՝ կարևորություն տալով օտարամոծություններին, ուստի անհրաժեշտություն է առաջանում անդրադառնալ այս հիմնախնդրին:

Յուրաքանչյուր ընտանիք ինքն է ստեղծում իր ընտանեկան սովորույթներն ու ավանդույթները, հաշվի առնելով իր ընտանեկան մթնոլորտը, ընտանիքի անդամների բնավորություններն ու նախասիրությունները:

Արժեքային համակարգի, սովորույթների, ավանդույթների և դաստիարակության առանձնահատկությունների ուսումնասիրությամբ զբաղվել են դեռևս հնագույն ժամանակներից, սակայն, այս խնդրի ուսումնասիրությունը չի կորցրել իր կարևորությունն ու արդիականությունը, քանի որ ժամանակակից հասարակության մեջ ընտանիքի արժեքային կողմնորոշումները, սովորույթները և ավանդույթները նկատելի փոփոխությունների են ենթարկվել , ինչն էլ իր հերթին հսկայական ազդեցություն է ունենում երեխաների դաստիարակության գործընթացի վրա [3, 215]:

Ընտանեկան դաստիարակության մշակույթն ունի ոչ միայն պահպանող, այլև զարգացնող բնույթ: Եթե նախնադարում աճող սերնդին դաստիարակում էին զուտ ցեղային ծեսերի նկատմամբ հավատարմություն պահպանելու տաբուներով, ապա այսօր անհրաժեշտություն է դարձել, օրինակ երեխաների մեջ դաստիարակել թվայնացված իրականությունից օգտվելու առողջ վարքագիծ /2, 32/:

Ուստի անհրաժեշտ է վեր հանել այն ընտանեկան արժեքների, սովորույթների ու

ավանդույթների բնորոշ գծերը, որոնք դրականորեն ազդում են երեխաների դաստիարակության գործընթացի վրա:

Ընտանեկան արժեքները և ավանդույթները, դրանք ապագա ունեցող ամուր և մտերմիկ ընտանիքի հիմքն են: Դրանք կարգավորում են ընտանիքի անդամների կենսագործունեությունը, նպաստում են ընտանիքում մտերմությանը, փոխադարձ հարգանքի և փոխըմբռնման ամրապնդմանը, այսինքն հանդիսանում են նպաստավոր սոցիալ-մշակութային միջավայր, որտեղ ձևավորվում, զարգանում և դաստիարակություն է ստանում երեխան:

Երեխայի անձի ձևավորման գործում մեծ դեր ունեն ընտանիքի հոգևոր արժեքներն ու դրանց փոխանցումը երեխաներին: Մասնավորապես՝ բարոյականության պարզ նորմերի փոխանցումը՝ բարյացկամություն, ազնվություն, հոգատարություն և այլն: Ընտանեկան արժեքների վրա է ձևավորվում երեխայի առաջին պատկերացումները Ուլավիժ և Ուլատիժ, Ուբարուժ և Ուչարիժ, Ուգեդեցիկիժ և Ուտգեդիժ մասին, երեխան սովորում է սիրել, հասկանալ, վստահել, հոգ տանել:

Ժամանակակից ընտանիքներում այսօր շատ հաճախ ենք հանդիպում այն երևույթին, երբ մայրը կամ հայրը, գրեթե չեն մասնակցում երեխայի առօրյային: Բհարկե, նման դեպքերում օգնության են գալիս դայակը, տատիկները կամ որևէ կրթական համալիր, բայց արդյունքում երեխան մնում է անտեսված, ունենում է ինքնավստահության պակաս, իսկ երբեմն էլ ցուցաբերում է հակասոցիալական վարքագիծ[4, 89]:

Եթե ծնողը իր վարքով ու արարքներով դրական օրինակ չի հանդիսանում իր երեխաների համար, եթե նա անկեղծ սեր ու հեղինակություն չի վայելում իր երեխաների կողմից և չի հանդիսանում ընտանեկան արժեքների կրող, ապա նրա դաստիարակչական բոլոր միջոցառումները նման կլինեն դատարկ կրակոցի[5, 66-67]:

Երեխայի լիարժեք զարգացման համար կարևոր է հետևյալ հարցերի պարզաբանումը. որքանով է ընտանիքը լիարժեք կատարում իր գործառույթները, որքանով են դրանք դաստիարակչական ազդեցություն թողնում երեխայի վրա :Այն գործոնները, որոնք ձևավորում են անձը ընտանիքում /ընտանիքի կազմը, ընտանիքի անդամների արյունակցական-հարազատական կապերը, ընտանիքի նյութական պայմանները, բարոյահոգեբանական մթնոլորտը/, որքանով են ծնողները պատրաստ երեխաներին սիրել, դաստիարակել, որքանով է բարձր նրանց հեղինակությունը երեխաների աչքում [1, 39]:

Այս հարցերի և մեր կողմից ուսումնասիրվող հիմնախնդրի շրջանակներում իրականացրել ենք փոքրիկ հետազոտություն, անցկացրել ենք զրույց երեխաների և նրանց ծնողների հետ՝ բացահայտելու ծնող-երեխա փոխհարաբերությունները, ընտանեկան

արժեքների, սովորույթների և ավանդույթների փոխակերպումները ժամանակակից հասարակության պայմաններում:

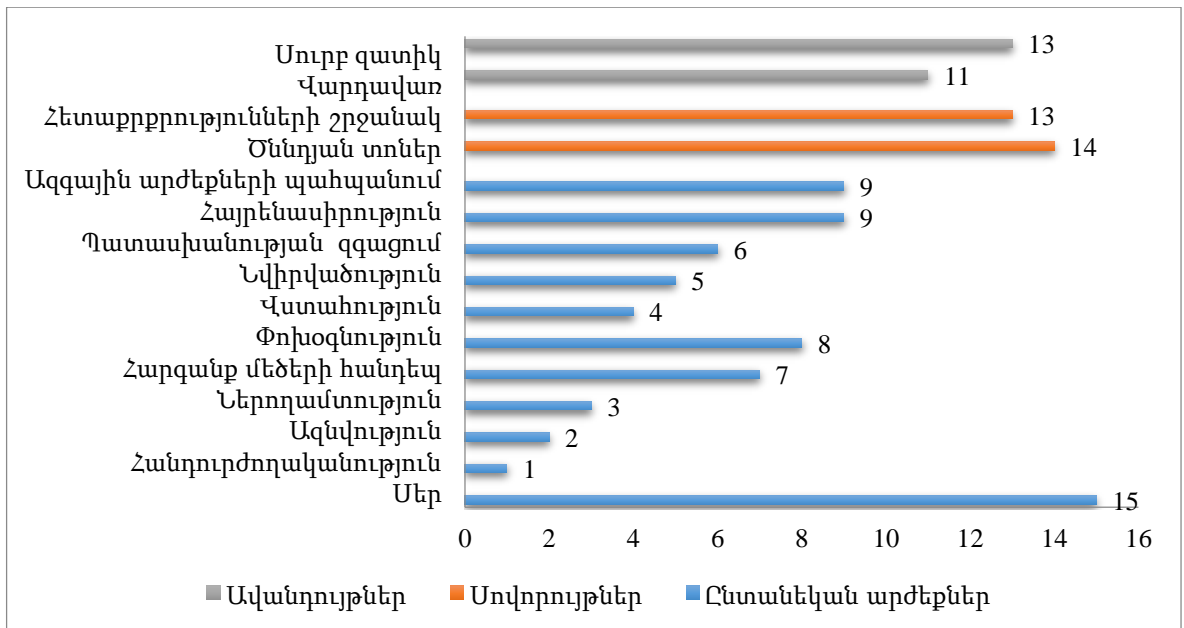
Աղյուսակ 1

Դիտարկված արժեքներ	Դիտարկման արդյուքներ
Սեր	Գրեթե բոլոր երեխաները սիրում էին իրենց ընտանիքները և վստահորեն նշում, որ սիրված են իրենց ընտանիքի կողմից:
Հանդուրժողականություն	Երեխաների մեծ մասը չէին կարողանում հանդուրժել միմյանց, նրանցից շատերը եսասեր էին, չէին կարողանում ընկերների հետ կիսվել իրենց ունեցածով:
Ազնվություն	Երեխաներից շատերը միմյանց հանդեպ ազնիվ չէին: Երբեմն ստում էին, նույնիսկ ամենաչնչին հարցերում:
Ներողամտություն	Միմյանց հետ խնդիրներ ունենալիս չէին դրսևորում հիշաչարություն և միմյանց հանդեպ բավականին ներողամիտ էին:
Հարգանք մեծերի հանդեպ	Մեծերի հանդեպ հիմնականում հարգանք էին դրսևորում:
Փոխօգնություն	Անհրաժեշտության դեպքում հիմնականում կարողանում էին միմյանց օգնել և լրացնել իրար:
Վստահություն	Շատերը չէին վստահում և հավատում միմյանց:
Նվիրվածություն	Հիմնականում դրական պատկեր էր:
Պատասխանության զգացում	Կային երեխաներ, ովքեր պատասխանատվություն չէին կրում իրենց արածների և ասածների համար: Մակայն մեծ մասը բարձր պատասխանատվության զգացում ուներ:
Հետաքրքրությունների շրջանակը	Հետաքրքրությունների շրջանակում մեծ տեղ էր զբաղեցնում համակարգիչը, ֆուտբոլը, պարը, նկարչությունը և այլն:
Հայրենասիրություն	Երեխաների մեծ մասը սիրում էին իրենց հայրենիքը և ցանկանում էին ապրել իրենց երկրում:
Ազգային արժեքների պահպանում	Յուրաքանչյուրն էլ ցանկանում էր կրել այնպիսի ազգային արժեքներ, որոնցով կպահպանեին իրենց հայ լինելը:
Վարդավառը	Երեխաների ամենասիրած տոնն է, քանի որ դա զվարճալի է նրանց համար:

Ծննդյան տոները	Հատկապես սիրում են իրենց ծննդյան տոները, քանի որ սիրում էին լինել ուշադրության կենտրոնում(հատկապես նվեր ստանալը):
Սուրբ Զատիկ	Սիրում են այդ ավանդույթը, քանի որ տոնը վերածվում է խաղի:

Վերը նշված առավել պատկերավոր ցուցադրելու համար ներկայացնենք դիագրամի տեսքով. /տես դիագրամ 1/

Դիագրամ 1

Ծնողների հետ ևս ունեցանք զրույց ընտանեկան արժեքների, այն սովորույթների ու ավանդույթների մասին, որոնք գործում են ընտանիքում, ուշադրության կենտրոնում պահելով վերը նշված արժեքները, սովորույթներն ու ավանդույթները:

Արդյունքում բացահայտեցինք հետևյալը.

Աղյուսակ 2

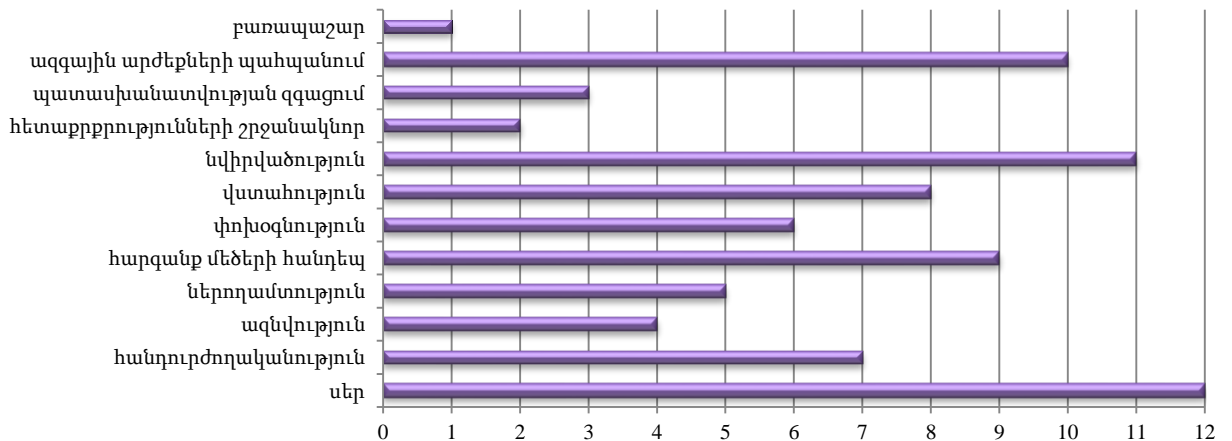
Դիտարկված արժեքներ	Դիտարկման արդյունքներ
Սեր	Ծնողների գերակշիռ մասը կարևորում են ընտանիքի անդամների փոխադարձ սերը:
Հանդուրժողականություն	Ծնողները հիմնականում հանդուրժող էին երեխաների հանդեպ, սակայն սովորեցնում էին միայն ընտանիքում լինել այդպիսին:

Ազնվություն	Ծնողներից շատերը տարբեր հարցերում ազնիվ չէին իրենց երեխաների հետ: Հաճախ պատեհ կամ անպատեհ առիթներով ստում էին նրանց:
Ներողամտություն	Ծնողները գրեթե միշտ էին ներողամիտ երեխաների հանդեպ, սակայն չէին սովորեցնում ընտանիքից դուրս այդպիսին լինել:
Հարգանք մեծերի հանդեպ	Մեծերի հանդեպ հիմնականում հարգանք էին դրսևորում:
Փոխօգնություն	Ընտանիքներում մեծամասամբ կարողանում էին օգնել և լրացնել իրար:
Վստահություն	Ծնողներից հիմնական մասը վստահում և հավատում էին իրենց ընտանիքի անդամներին:

Նվիրվածություն	Հիմնականում նվիրված էին իրենց ընտանիքի անդամներին:
Հետաքրքրությունների շրջանակը	Ծնողների հետաքրքրության շրջանակը նեղ էր, հիմնականում՝ առօրյա-կենցաղային:

Վերը նշվածը ներկայացնենք դիագրամի տեսքով. /տես դիագրամ 2/

Դիագրամ 2

Ամփոփելով մեր իրականացրած հետազոտության արդյունքները, պետք է նշենք, որ

Ժամանակակից ընտանիքները, որպես սոցիալ-մշակութային միջավայր երեխաների դաստիարակության համար այնքան էլ “ առողջ “ չեն, ուստի մանկավարժները և հոգեբանները դեռ շատ անելիքներ ունեն այս հիմնախնդրի շրջանակներում, քանի որ ընտանեկան արժեքներով, սովորույթներով և ավանդույթներով է պայմանավորված, թե ինչպիսի քաղաքացի և ապագա ծնող կձևավորվի վաղը:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Թովուզյան Ա.Օ., Հումանիստական դաստիարակության հիմնախնդիրը մանկավարժության մեջ, Երևան, 2009թ., 297էջ:

2. Մանուկյան Ա.Լ., Ընտանեկան դաստիարակությունը հայ էթնոմանկավարժական մշակույթում, ուսումնական ձեռնարկ, Երևան, 2021թ., 222 էջ:

3. Մելիքյան Ս., Ընտանեկան դաստիարակության առանձնահատկությունները, Նախաշավիղ , 2013, N1, էջ 26-27:

4. Дивисенко К., С., Динамика ценстей школьников (По материалам автобиографий и сочинений) //Социологические исследования.-2008.-N8-122.:

5. Ермолич С., Я., Методологические предпосылки формирования ценностных ориентаций у подростков, Пазашкольнае выханне.-2007. N 9.-С. 23-27:

THE IMPACT OF THE FAMILY AS A SOCIO-CULTURAL ENVIRONMENT ON THE CHILD'S EDUCATION

In this article, we present the modern family as a socio-cultural environment for the upbringing of a child, emphasizing the role of family traditions, rituals, and the relationship between family members in the upbringing of a child. We have analyzed our research on this issue and presented the results.

Keywords: *family, socio-cultural environment, child, education, tradition, values*